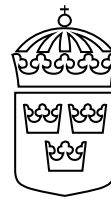

Regeringens proposition

2025/26:306

Stadigvarande vistelse – en definition

Prop.
2025/26:306

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 27 augusti 2026

Ulf Kristersson

Elisabeth Svantesson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

En fysisk person som stadigvarande vistas i Sverige anses normalt sett vara obegränsat skattskyldig här. Det innebär att personen är skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet. I dag finns det inte någon definition av begreppet stadigvarande vistelse i inkomstskattelagen (1999:1229), och bedömningen av om stadigvarande vistelse föreligger kan i många fall vara komplicerad att göra. I propositionen föreslås därför att det ska införas en definition av begreppet i inkomstskattelagen.

Enligt förslaget definieras stadigvarande vistelse som vistelse som under ett kalenderår omfattar fler än 160 vistelsedagar, eller fler än 120 vistelsedagar om antalet sådana dagar även under det närmast föregående året översteg 120. Som vistelsedagar räknas bara dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila. Definitionen föreslås gälla vid tillämpning av samtliga bestämmelser i inkomstskattelagen där begreppet stadigvarande vistelse förekommer.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
3	Ärendet och dess beredning	6
4	Obegränsad och begränsad skattskyldighet samt stadigvarande vistelse	6
5	En tydlig definition av stadigvarande vistelse.....	8
5.1	En definition av begreppet stadigvarande vistelse bör införas	8
5.2	En definition som utgår från antalet vistelsedagar per kalenderår	9
5.3	Inledning och avslutning på en stadigvarande vistelse	12
5.4	Definitionens tillämpningsområde	13
5.5	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	14
6	Konsekvensanalys.....	16
6.1	Offentligfinansiella effekter	17
6.2	Effekter för enskilda, fördelningseffekter och effekter för den ekonomiska jämställdheten	18
6.3	Effekter för företag och uppgiftsskyldiga utbetalare	19
6.4	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	19
6.5	Övriga effekter	20
7	Författningskommentar.....	20
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Stadigvarande vistelse – en definition.....	23
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	24
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	26
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	27
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	29
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 augusti 2026	31

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2025/26:306

Regeringens förslag:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

2 Förslag till lag om ändring i
 inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 2 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

småhusenhet i 15 §	småhusenhet i 15 § stadigvarande vistelse i 3 kap.
	3 a §
statslåneräntan i 28 §	statslåneräntan i 28 §

3 kap.

3 a §

Med stadigvarande vistelse avses vistelse som under ett kalenderår omfattar

- 1. fler än 160 vistelsedagar, eller*
- 2. fler än 120 vistelsedagar, om antalet vistelsedagar även under det närmast föregående kalenderåret översteg 120.*

Som vistelsedagar räknas bara dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila.

Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse enligt första stycket är uppfyllda endast under ett kalenderår ska vistelsen anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under kalenderåret. Om förutsättningarna är uppfyllda under två eller flera

¹ Lagen omtryckt 2008:803.
² Senaste lydelse 2022:1753.

kalenderår i följd ska vistelsen anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen det första av dessa kalenderår till och med den sista vistelsedagen det sista av dessa kalenderår.

Prop. 2025/26:306

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid bedömningen av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet.
 3. Om stadigvarande vistelse föreligger vid utgången av 2026 och förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda under 2027, ska vistelsen vid tillämpning av 3 kap. 3 a § tredje stycket anses stadigvarande från och med den 1 januari 2027.

3 Ärendet och dess beredning

Skatteverket inkom den 27 november 2023 till Finansdepartementet med en hemställan om förslag till ändring i inkomstskattelagen (1999:1229). Till hemställan bifogades promemorian Stadigvarande vistelse – en definition (Fi2023/03021). I promemorian föreslås att det i inkomstskattelagen ska införas en definition av begreppet stadigvarande vistelse. En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats, [regeringen.se](https://www.regeringen.se), och i Finansdepartementet (Fi2023/03021).

I denna proposition behandlas promemorians förslag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 28 maj 2026 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådet anser att vissa omformuleringar bör övervägas i lagtexten för att förtydliga hur en stadigvarande vistelses längd ska beräknas samt att det i författningskommentaren till lagens övergångsbestämmelser bör förtydligas vad som avses med äldre bestämmelser. Regeringen följer Lagrådets synpunkter och förslag, som behandlas i avsnitt 5.3 samt i författningskommentaren.

4 Obegränsad och begränsad skattskyldighet samt stadigvarande vistelse

Obegränsad och begränsad skattskyldighet

När det gäller skattskyldighet i Sverige görs skillnad mellan obegränsad och begränsad skattskyldighet. Obegränsat skattskyldig är den som är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige, eller som har väsentlig anknytning hit och som tidigare har varit bosatt här (3 kap. 3 § inkomstskattelagen [1999:1229], förkortad IL). Begränsat skattskyldig är i huvudsak den som inte är obegränsat skattskyldig (3 kap. 17 § IL).

Den som är obegränsat skattskyldig är skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet, medan den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig endast för vissa inkomster med särskilt stark anknytning till Sverige (3 kap. 8 och 18–20 §§ IL). Den svenska beskattningsrätten kan dock inskränkas av skatteavtal med andra länder.

För en begränsat skattskyldig person (som inte är artist eller idrottsutövare) är inkomst av arbete i Sverige normalt sett skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, förkortad SINK. Inkomsten beskattas då enligt en definitiv källskatt som uppgår till 22,5 procent av de skattepliktiga inkomsterna, med undantag för sjöinkomst där skattesatsen är 15 procent (7 § SINK). Den 1 januari 2027 sänks den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta till

20 procent av skattepliktig inkomst, som inte utgör sjöinkomst (prop. 2025/26:1 Förslag till statens budget för 2026, finansplan och skattefrågor avsnitt 13.3). Utomlands bosatta idrottsutövare och artister beskattas normalt sett enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., förkortad A-SINK, med en skattesats på 15 procent.

På grund av den relativt låga skattesatsen är det ofta en fördel att beskattas enligt SINK, jämfört med att beskattas enligt inkomstskattelagen. Vid beskattning enligt SINK finns det dock inte någon avdragsrätt och det medges inte heller något grundavdrag eller några skattereduktioner. En person som omfattas av bestämmelserna i SINK kan därför välja att i stället bli beskattad enligt inkomstskattelagen och har då möjlighet att få vissa avdrag och skattereduktioner (4 § SINK). Detsamma gäller för den som omfattas av bestämmelserna i A-SINK (5 a § A-SINK).

Närmare om begreppet stadigvarande vistelse

Som angetts ovan utgör stadigvarande vistelse en av grunderna för obegränsad skattskyldighet i Sverige. Det finns inte någon definition av begreppet stadigvarande vistelse i inkomstskattelagen. Som stadigvarande vistelse räknas dock i princip en sammanhängande tidsperiod på sex månader eller mer (prop. 2004/05:19 s. 30). Det krävs att den skattskyldige tillbringar sin dygnsvila i Sverige för att det ska vara fråga om en stadigvarande vistelse (RÅ 81 Aa 4). Det innebär att en person som är bosatt utomlands och dagpendlar till arbete eller studier i Sverige inte anses vistas stadigvarande i Sverige, oavsett hur länge dagpendlingen pågår. Vid bedömningen av om en vistelse är stadigvarande har tillfälliga avbrott i vistelsen inte tillmätts någon betydelse (RÅ 1997 ref. 25). Avbrott som bedöms vara enbart tillfälliga inräknas alltså i vistelsetiden i Sverige.

Av rättspraxis följer vidare att stadigvarande vistelse kan uppkomma även då en person återkommande vistas i Sverige i perioder som understiger sex månader. Bedömningen görs då med utgångspunkt i vistelsens längd, omfattning och regelbundenhet. En person kan därför anses stadigvarande vistas i Sverige även om denne under ett år tillbringar färre dagar i Sverige än utomlands (jfr RÅ 2008 ref. 16, RÅ 2008 ref. 56, RÅ 2008 not. 166, HFD 2018 ref. 30 I och HFD 2019 not. 26). Syftet med en vistelse saknar betydelse vid bedömningen av om den är stadigvarande eller inte (se t.ex. RÅ 1952 ref. 12).

5 En tydlig definition av stadigvarande vistelse

5.1 En definition av begreppet stadigvarande vistelse bör införas

Regeringens bedömning

Det bör införas en definition av begreppet stadigvarande vistelse i inkomstskattelagen i syfte att förenkla och förtydliga lagstiftningen.

Promemorians bedömning

Promemorians bedömning stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot bedömningen. *Svenskt Näringsliv* ser positivt på ambitionen att förenkla och förtydliga regleringen avseende begreppet stadigvarande vistelse. *Svenskar i Världen* välkomnar initiativet.

Skälen för regeringens bedömning

Bedömningen av om någon stadigvarande vistas i Sverige är i många fall komplicerad att göra. Omständigheterna i enskilda fall kan variera stort när det gäller vistelsens längd och frekvens samt i fråga om eventuella avbrott. Trots omfattande domstolspraxis kan det därför vara svårt att bedöma om stadigvarande vistelse föreligger, även när omständigheterna i sak är klarlagda. Det medför en osäkerhet för fysiska personer som vistas i Sverige utan att vara bosatta här och för deras arbetsgivare, vilket i förlängningen även kan belasta Skatteverket och – i förekommande fall – de allmänna förvaltningsdomstolarna. Förutom personer som arbetar i Sverige under kortare eller längre tid berörs även t.ex. utvandrade pensionärer som vistas i landet under delar av året. Den befintliga regleringen är alltså inte lämpad för dagens situation med ett stort antal utomlands bosatta personer som vistas i Sverige under kortare eller längre tidsperioder, med eller utan avbrott. Innebörden av stadigvarande vistelse bör därför förtydligas i inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL.

Syftet med ett sådant förtydligande bör vara att definitionen blir tydlig och enkel att tillämpa. En utgångspunkt vid utformningen bör vara befintlig praxis, och inte att generellt höja eller sänka tröskeln för när någon blir obegränsat skattskyldig. Det ligger dock i sakens natur att en tydligare reglering ger mindre utrymme för att ta hänsyn till omständigheterna i enskilda fall. För att uppnå målet om tydlighet och enkelhet behöver reglerna utformas på ett sätt som gör att vissa vistelser som i dag skulle bedömas som stadigvarande inte längre kommer anses vara det – och vice versa.

5.2 En definition som utgår från antalet vistelsedagar per kalenderår

Prop. 2025/26:306

Regeringens förslag

Med stadigvarande vistelse ska i inkomstskattelagen avses vistelse som under ett kalenderår omfattar fler än 160 vistelsedagar, eller fler än 120 vistelsedagar, om antalet vistelsedagar även under det närmast föregående kalenderåret översteg 120.

Som vistelsedagar ska bara räknas dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna

En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget, däribland *Arbetsförmedlingen*, *Ekonomistyrningsverket*, *Försäkringskassan*, *Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering*, *Konjunkturinstitutet* och *Statskontoret*. *Pensionsmyndigheten* ser det som positivt att det blir enklare för enskilda som är bosatta utomlands men vistas i Sverige tillfälligt eller periodvis att förutse sin skattemässiga situation. *Svenskar i världen* är positiva till förslaget och bedömer att det med stor sannolikhet kommer att underlätta för utlandssvenskar att göra rätt för sig. *Malmö kommun* bedömer att förslaget kan förväntas medföra att enskilda lättare kan förutse sin skattemässiga situation och att det blir enklare för arbetsgivare att se vilka skatteregler som gäller vid anställning av personal som är bosatta utomlands.

FAR ser positivt på att en tydlig definition införs i inkomstskattelagen, men avstyrker förslaget om att använda kalenderåret som beräkningsperiod eftersom det kan innebära att personer behandlas olika beroende på när de vistas i Sverige i förhållande till ett kalenderårsskifte.

Svenskt Näringsliv ser positivt på ambitionen att förenkla och förtydliga regleringen, men anser att det bör övervägas om gränsen på 160 vistelsedagar kan sättas något högre med hänsyn till hur praxis ser ut i dag. *Företagarna* anser att det vore rimligare att sätta gränsen för stadigvarande vistelse vid 180 vistelsedagar per år med hänvisning till hur andra länders regler ser ut. *Företagarna* bedömer att systemet skulle vara enklare att förstå om stadigvarande vistelse omfattade halva året eller mer.

Skälen för regeringens förslag

En definition som utgår från antalet vistelsedagar per kalenderår

Som anges i avsnitt 5.1 bör innebörden av begreppet stadigvarande vistelse förtydligas i syfte att uppnå en definition som är tydlig och enkel att tillämpa. De fall som i dag ofta är svårbedömda är de då vistelse i Sverige avbryts av perioder av vistelse utomlands. Stadigvarande vistelse bör därför definieras som vistelse överstigande ett bestämt antal dagar under en

Prop. 2025/26:306 viss tidsperiod. Det innebär att endast faktiska vistelsedagar i Sverige räknas med och att det för bedömningen av om vistelsen är stadigvarande inte spelar någon roll hur dessa vistelsedagar fördelar sig över beräkningsperioden. Någon uppskattning av om ett avbrott i en vistelse är tillfälligt eller inte behöver inte göras. Det blir därmed enklare än i dag att bedöma om stadigvarande vistelse föreligger oavsett vilka vistelsemönster som förekommer i det enskilda fallet.

Beräkningen av en persons vistelsedagar måste begränsas till en viss tidsperiod. Det alternativ som framstår som enklast att förstå och tillämpa är att beräkningen görs per kalenderår. Kalenderåret är en fast period, vilket underlättar tillämpningen och gör det enklare för enskilda att förutse sin skattemässiga status. Beskattningsåret för en fysisk person är dessutom normalt sett ett kalenderår.

En effekt av att tillämpa kalenderåret som beräkningsperiod är, som *FAR* för fram, att det blir möjligt att vistas i Sverige under en relativt lång sammanhängande period i samband med ett årsskifte utan att stadigvarande vistelse anses föreligga. Eftersom en separat bedömning ska göras för varje kalenderår kan det maximala antal vistelsedagar som inte medför stadigvarande vistelse alltså förläggas till slutet av ett år respektive början av nästa. Förutsatt att personen i fråga inte övernattar i Sverige någon annan gång under de aktuella kalenderåren kommer vistelsen inte att anses stadigvarande, trots att motsvarande vistelsetid under mitten av kalenderåret skulle ha inneburit stadigvarande vistelse. Ett sådant förfarande kan dock upprepas som mest vid vartannat årsskifte.

Ett alternativ till att utgå från kalenderåret som beräkningsperiod skulle vara att i stället beräkna antalet dagar i förhållande till en löpande tolv-månadersperiod. En sådan lösning skulle dock innebära att en ny tolv-månadersperiod börjar löpa vid varje vistelsedag. En löpande beräkningsperiod skulle därför vara mer komplicerad att tillämpa och förstå än att utgå från ett kalenderår. En avgränsning till kalenderåret är fast och tydlig, och innebär att den enskilde vid utgången av varje beskattningsår har klart för sig om gränsen för stadigvarande vistelse har uppnåtts eller inte. Mot den bakgrunden föreslås att beräkningsperioden ska vara ett kalenderår.

Liksom i dag bör anledningen till vistelsen i Sverige inte tillmätas någon betydelse. I likhet med hur bestämmelserna om stadigvarande vistelse tillämpas i dag bör det krävas att en vistelse är förenad med dygnsvila för att räknas som vistelsedag. Det bör alltså även fortsättningsvis krävas att dygnsvilan tillbringas i Sverige för att stadigvarande vistelse här ska anses uppkomma.

Antal dagar – huvudregel

I dag räknas som stadigvarande vistelse i princip en sammanhängande tidsperiod om minst sex månader. Eftersom tillfälliga avbrott räknas in i vistelsen kan antalet faktiska vistelsedagar i Sverige variera avsevärt utan att det påverkar vistelsens karaktär som stadigvarande. Vid oavbruten vistelse i Sverige motsvarar sex månader ca 183 vistelsedagar. För en veckopendlare som vistas i Sverige måndag–fredag under sex månader rör det sig i stället om ca 130 vistelsedagar. Bedömningen ska enligt gällande rätt göras utan hänsyn till årsskiften, dvs. de sex månaderna behöver inte infalla under samma kalenderår.

Som anges i avsnitt 5.1 är inte syftet med förslaget att generellt höja eller sänka tröskeln för obegränsad skattskyldighet vid vistelse i Sverige. Eftersom förslaget innebär att det bara är antalet faktiska vistelsedagar som ska räknas, och att bedömningen ska göras per kalenderår, är det rimligt att gränsen sätts vid ett lägre antal vistelsedagar än 183.

I promemorian föreslås att vistelse som under ett kalenderår överstiger 160 vistelsedagar ska anses stadigvarande. *Företagarna* för fram att det är vanligt förekommande i andra länder att obegränsad skattskyldighet uppkommer vid vistelse som uppgår till eller överstiger sex månader eller 183 dagar. Även *Svenskt Näringsliv* anser att antalet vistelsedagar bör höjas.

Det kan konstateras att innebörden av andra länders bestämmelser om vistelsetid som grund för obegränsad skattskyldighet varierar, t.ex. när det gäller om tillfälliga avbrott ska beaktas och om bedömningen ska göras per kalenderår. Dessutom försvåras jämförelser med andra länder av att andra grunder för obegränsad skattskyldighet förekommer, liksom att bestämmelser om upphörande av obegränsad skattskyldighet kan se olika ut. Andra länders bestämmelser om vistelsetid utgör därmed inte skäl för att sätta gränsen så att antalet vistelsedagar omfattar halva året eller mer.

Det är dock viktigt att gränsen för när stadigvarande vistelse kan anses föreligga inte sätts alltför lågt. En enstaka vistelse i Sverige som understiger sex månader betraktas i dag inte som stadigvarande. Det gäller t.ex. en oavbruten vistelse om fem månader, vilket motsvarar drygt 150 dagar. Till skillnad från i dag innebär dessutom förslaget att vistelsedagar före och efter ett avbrott som är mer än tillfälligt ska räknas samman, förutsatt att vistelsedagarna infaller under samma kalenderår.

Utifrån rättspraxis och de ändringar som föreslås i denna proposition anser regeringen sammantaget att promemorians förslag på antal vistelsedagar är välavvägt. En vistelse som under ett kalenderår överstiger 160 vistelsedagar bör alltså anses stadigvarande. Det finns dock behov av en kompletterande regel för fall där en person vistas i Sverige under flera kalenderår i rad. Den frågan behandlas nedan.

Kompletterande regel för fall där en person vistas i Sverige under minst två kalenderår i rad

Av praxis följer att även vistelser som är kortare än sex månader kan anses stadigvarande om personen i fråga återkommande vistas i Sverige. Bedömningen görs i sådana fall med utgångspunkt i vistelsens längd, omfattning och regelbundenhet. Även de nya bestämmelserna bör göra skillnad mellan, å ena sidan, fall där en person vistas i Sverige ett enstaka kalenderår och, å andra sidan, fall där en person vistas i Sverige under flera kalenderår i följd.

En sådan skillnad gör visserligen regelverket något mer komplicerat. Det bedöms dock vara nödvändigt för att utfallet ska bli rimligt. Det bör därför införas en kompletterande regel där gränsen för stadigvarande vistelse under ett kalenderår sätts lägre än 160 vistelsedagar, förutsatt att personen även har vistats i Sverige i viss omfattning året innan. Av förenklingsskäl bör hänsyn inte tas till eventuell vistelse längre tillbaka i tiden än kalenderåret före det aktuella året. Hänsyn bör inte heller tas till vistelser som ligger efter det kalenderår som bedömningen gäller.

En ny regel som utgår från ett bestämt antal vistelsedagar under en viss period, utan hänsyn till hur dessa förläggs, måste utformas så att den ger ett rimligt utfall vid olika tänkbara vistelsemönster. Hänsyn måste också tas till att tillfälliga avbrott för t.ex. arbetsresor utomlands inte kommer att räknas som vistelsedagar i Sverige. Vid en sammantagen bedömning anser regeringen att gränsen, vid tillämpning av den kompletterande regeln, bör sättas vid 120 vistelsedagar per kalenderår.

Bestämmelsen bör utformas så att vistelse under ett kalenderår anses stadigvarande om antalet vistelsedagar under det aktuella kalenderåret överstiger 120, under förutsättning att antalet vistelsedagar även under det föregående kalenderåret var fler än 120. Någon prövning av personens skattemässiga status under föregående kalenderår görs dock inte. Det är en regel som är enkel och tydlig att tillämpa.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 2 kap. 1 § inkomstskattelagen, och att en ny paragraf, 3 kap. 3 a §, införs i samma lag.

5.3 Inledning och avslutning på en stadigvarande vistelse

Regeringens förslag

Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda under ett kalenderår ska vistelsen som huvudregel anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under kalenderåret. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda under två eller flera kalenderår i följd ska vistelsen anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen det första av dessa kalenderår till och med den sista vistelsedagen det sista av dessa kalenderår.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inga synpunkter på förslaget. *Svenskt Näringsliv* anser att den s.k. kompletterande regeln vid vistelser på två eller flera år i rad behöver förtydligas när det gäller övergångsbestämmelserna och beräkningen av vistelsens början och slut.

Skälen för regeringens förslag

Om en person vistas i Sverige under en enstaka, sammanhängande period om minst sex månader är han eller hon enligt gällande rätt obegränsat skattskyldig under den perioden. Före och efter den aktuella perioden är personen begränsat skattskyldig, om inte någon annan grund för o-

begränsad skattskyldighet är tillämplig. Återkommande vistelser i Sverige kan däremot medföra kontinuerlig stadigvarande vistelse här. Personen är då obegränsat skattskyldig även under de perioder som tillbringas utomlands (jfr HFD 2018 ref. 30 I och HFD 2019 not. 26).

Den föreslagna definitionen av stadigvarande vistelse utgår från antalet vistelsedagar under ett kalenderår där det saknar betydelse om dessa dagar är sammanhängande eller inte. Den stadigvarande vistelsen bör därför som huvudregel löpa från och med den första vistelsedagen under det aktuella kalenderåret till och med den sista vistelsedagen samma år. Det innebär en skillnad jämfört med gällande rätt eftersom stadigvarande vistelse enligt förslaget anses föreligga även under avbrott för vistelse utomlands som i dag skulle bedömas som mer än tillfälliga. En annan lösning skulle dock kräva att det preciseras vad som utgör ett tillfälligt avbrott, vilket skulle göra reglerna mer komplexa att tillämpa. Den föreslagna lösningen innebär att de skattemässiga konsekvenserna av att vistelsedagar förläggs på ett visst sätt är förutsebara för den enskilde.

Om en person vistas stadigvarande i Sverige under flera kalenderår i följd bör vistelsen anses löpa kontinuerligt från och med den första vistelsedagen det första av dessa kalenderår till och med den sista vistelsedagen det sista av dessa kalenderår. Det gäller oavsett om den stadigvarande vistelsen beror på vistelse enligt huvudregeln eller den s.k. kompletterande regeln. Det stämmer överens med rådande praxis avseende årligen återkommande vistelser. I avsaknad av en sådan bestämmelse skulle den enskilde kunna växla mellan obegränsad och begränsad skattskyldighet flera gånger under de aktuella åren, vilket skulle öka risken för oönskad skatteplanering och försvåra en korrekt skattemässig hantering för den enskilde, eventuella arbetsgivare och Skatteverket. Som *Lagrådet* framhåller är det endast kalenderår under vilka förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda som kan beaktas vid beräkningen av den stadigvarande vistelsens längd.

Hur reglerna ska tillämpas enligt övergångsbestämmelserna, där förtydliganden efterfrågas av *Svenskt Näringsliv*, behandlas i avsnitt 5.5.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 2 kap. 1 § inkomstskattelagen, och att en ny paragraf, 3 kap. 3 a §, införs i samma lag.

5.4 Definitionens tillämpningsområde

Regeringens förslag

Den nya definitionen av stadigvarande vistelse ska gälla vid tillämpning av samtliga bestämmelser i inkomstskattelagen där begreppet förekommer.

Promemorians förslag

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker eller har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Som framgår av avsnitt 4 utgör stadigvarande vistelse i Sverige en grund för obegränsad skattskyldighet här enligt 3 kap. 3 § första stycket IL. Begreppet förekommer emellertid även i andra bestämmelser i inkomstskattelagen. I de flesta fall handlar det i dessa bestämmelser om vistelse i Sverige. I vissa fall är det dock stadigvarande vistelse inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som avses.

För att nämna några exempel kan frågan om stadigvarande vistelse ha betydelse för bedömningen av om väsentlig anknytning till Sverige föreligger (3 kap. 7 § andra stycket IL), om det är möjligt att omfattas av skattelättnaden för utländska experter, forskare och liknande nyckelpersoner (11 kap. 22–23 a §§ IL) samt om skattskyldighet föreligger för vissa kapitalvinster (3 kap. 19 och 19 a §§ IL). Vid tillämpning av dessa bestämmelser görs en bakåtblickande prövning av om en person har vistats stadigvarande i Sverige under tidigare beskattningsår. Begreppet är även av betydelse för bedömningen av hemortskommun för en person som saknar folkbokföring i Sverige (65 kap. 3 § andra stycket IL). Huruvida stadigvarande vistelse inom EES föreligger eller inte har betydelse vid tillämpning av reglerna om framskjuten beskattning vid andelsbyten (48 a kap. 5 och 11 §§ IL) och reglerna om uppskovsgrundande andelsbyten (49 kap. 8 och 26 §§ IL).

Begreppet stadigvarande vistelse har i dag samma innebörd i samtliga bestämmelser i inkomstskattelagen. Det gäller även när det är fråga om vistelse i andra EES-länder än Sverige. Begreppet bör även fortsatt ha samma innebörd. Om stadigvarande vistelse skulle ha olika innebörd beroende på vilket land det rör sig om skulle en konflikt med EU-rätten kunna uppkomma. Den nya definitionen av stadigvarande vistelse bör alltså gälla vid tillämpning av samtliga bestämmelser i inkomstskattelagen där begreppet förekommer. Vid prövning av om en vistelse inom EES är stadigvarande innebär det att bedömningen ska göras utifrån antalet vistelsedagar inom EES under det aktuella kalenderåret, och i förekommande fall tidigare år.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 2 kap. 1 § inkomstskattelagen, och att en ny paragraf, 3 kap. 3 a §, införs i samma lag.

5.5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027.

Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla vid bedömningen av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet.

Om stadigvarande vistelse föreligger vid utgången av 2026 och förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda under 2027, ska vistelsen vid tillämpning av 3 kap. 3 a § tredje stycket anses vara stadigvarande från och med den 1 januari 2027.

Prop. 2025/26:306

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens. I promemorian föreslås en annan språklig utformning av bestämmelserna.

Remissinstanserna

Svenskt Näringsliv anser att övergångsbestämmelserna bör förtydligas när det gäller förhållandet till föregående kalenderår vid tillämpning av den s.k. kompletterande regeln för beräkning av antalet vistelsedagar och vid bedömning av om stadigvarande vistelse förekommer under flera år i rad. *FAR* för fram att den nya definitionen kan få betydelse för förfluten tid och att dessa situationer särskilt bör tas i beaktande under en övergångsperiod.

Skälen för regeringens förslag

Den föreslagna definitionen av stadigvarande vistelse innebär att en bedömning ska göras per kalenderår. Lagändringarna bör därför träda i kraft vid ett årsskifte. Förslaget föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Den föreslagna definitionen av stadigvarande vistelse bör inte tillämpas vid bedömning av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet. Det innebär att det första kalenderår som den nya definitionen kan tillämpas på är 2027. Vid sådana bakåtblickande prövningar som finns i vissa bestämmelser i inkomstskattelagen (se avsnitt 5.4), och som *FAR* särskilt lyfter fram, ska alltså äldre bestämmelser tillämpas för att avgöra om en person har vistats stadigvarande i Sverige under tid som infaller före ikraftträdandet. Någon definition av begreppet stadigvarande vistelse finns inte sedan tidigare i lagtext. Med äldre bestämmelser avses därför huvudsakligen de ställningstaganden som kommit till uttryck i rättspraxis.

Svenskt Näringsliv efterfrågar ett förtydligande av den s.k. kompletterande regeln vid vistelser på två eller flera år i rad när det gäller övergångsbestämmelserna och beräkningen av vistelsens början och slut.

Vid tillämpning av den föreslagna kompletterande regeln om vilket antal vistelsedagar som medför stadigvarande vistelse beaktas antalet vistelsedagar inte bara under det kalenderår som bedömningen av stadigvarande vistelse gäller, utan även under föregående kalenderår. Någon bedömning av om vistelsen under det föregående kalenderåret ska anses vara stadigvarande görs dock inte. Det finns därför inte något som hindrar att den kompletterande bestämmelsen tillämpas i fråga om kalenderåret 2027, och att hänsyn då tas till antalet vistelsedagar under 2026.

De föreslagna lagändringarna innebär att en stadigvarande vistelse ska anses löpa oavbrutet under flera kalenderår, från och med den första vistelsedagen till och med den sista, om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under vart och ett av åren. Syftet är att undvika upprepade växlingar mellan obegränsad och begränsad skattskyldighet.

Prop. 2025/26:306 Detta bör, om möjligt, undvikas även i samband med ikraftträdandet av de nya bestämmelserna. Gällande rätt innebär dock att en stadigvarande vistelse under ett kalenderår kan avslutas före utgången av året, även om personen vistas stadigvarande i Sverige under det följande kalenderåret. Det beror på att en stadigvarande vistelse bryts av avbrott som är mer än tillfälliga.

De nya bestämmelserna ska, som framgår ovan, inte tillämpas vid bedömning av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet. En stadigvarande vistelse under 2026 som avslutas före utgången av året kan alltså inte genom de nya reglerna utsträckas till att omfatta resten av året. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under 2027 kommer därför, i sådana fall, en period av begränsad skattskyldighet att uppkomma mellan två perioder av obegränsad skattskyldighet. En sådan effekt uppkommer oavsett när under 2027 som den stadigvarande vistelsen inleds. Det bedöms därför inte finnas skäl att låta den stadigvarande vistelsen 2027 börja före den första vistelsedagen i dessa fall.

Det förhåller sig dock annorlunda när det gäller fall där gällande rätt innebär att en vistelse är stadigvarande vid utgången av 2026. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under 2027 bör vistelsen i sådana fall anses påbörjad den 1 januari. Det skulle t.ex. kunna röra sig om en person som vistas i Sverige den 1 oktober–20 december 2026 och den 10 januari–30 juni 2027. Enligt gällande rätt rör det sig om en sammanhängande vistelse, inklusive ett tillfälligt avbrott runt årsskiftet. Personen skulle därför anses vistas stadigvarande i Sverige mellan den 1 oktober och 31 december 2026. Från och med den 1 januari 2027 ska den föreslagna nya definitionen av stadigvarande vistelse tillämpas. Förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under 2027 eftersom antalet vistelsedagar under kalenderåret överstiger 160. Om vistelsen under 2027 skulle anses stadigvarande först från och med den 10 januari skulle en kort period av begränsad skattskyldighet uppkomma efter årsskiftet. Med den föreslagna övergångsbestämmelsen undviks alltså det.

6 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i relevanta delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

Syftet med det aktuella förslaget är att förtydliga begreppet stadigvarande vistelse. Förslaget förväntas minska komplexiteten, underlätta tillämpningen av regelverket samt öka förutsägbarheten kring de skattemässiga konsekvenserna av att vistas i Sverige för fysiska personer som är bosatta utomlands.

6.1 Offentligfinansiella effekter

Som beskrivs i avsnitt 4 har det betydelse ur beskattningssynpunkt om en person vistas stadigvarande i Sverige eller inte. Den som stadigvarande vistas i Sverige är obegränsat skattskyldig i Sverige, vilket innebär att han eller hon är skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och beskattas enligt inkomstskattelagen (1999:1229). Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig endast för vissa inkomster med anknytning till Sverige. Dessa inkomster beskattas då normalt sett enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, förkortad SINK eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., förkortad A-SINK. Det är dock möjligt att begära att i stället bli beskattad enligt inkomstskattelagen.

Förslaget förväntas både kunna leda till att individer som med gällande regler anses vistas i Sverige stadigvarande inte kommer att göra det med de nya reglerna och vice versa. För att beräkna den offentligfinansiella effekten av förslaget krävs dels information om hur många skattskyldiga som med förslaget kommer att byta status mellan obegränsad och begränsad skattskyldighet, dels information om den skatt de skattskyldiga som byter status betalar före och efter förändringen.

De skattskyldiga, för vilka en ny definition av stadigvarande vistelse blir relevant för beskattningen, bedöms i stor utsträckning finnas i den grupp som ansökt om att beskattas enligt SINK. Som framgår av Skatteverkets promemoria går det dock inte att fastställa antal dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila i Skatteverkets data för de individer som ansökt om SINK. Det går därmed inte att bedöma om fler eller färre ansökningar skulle beviljas med förslaget. Eftersom förslaget är utformat för att i stor utsträckning följa befintlig praxis bedöms emellertid antalet skattskyldiga för vilka status ändras bli förhållandevis litet.

Vad gäller beskattningen av de personer som påverkas förväntas beskattning enligt SINK eller A-SINK vara ekonomiskt fördelaktigt för många skattskyldiga (se beskrivning i avsnitt 4 och avsnitt 6.2). Generellt sett ökar förmånligheten av SINK och A-SINK med inkomstnivån. Att byta status från stadigvarande till ej stadigvarande vistelse förväntas därmed i många fall innebära en lägre beskattning av inkomsten, förutsatt att personen inte är obegränsat skattskyldig på någon annan grund.

Mot bakgrund av att antalet skattskyldiga som med förslaget byter status mellan stadigvarande och ej stadigvarande bedöms vara litet, och att beskattningen för dem som byter status till följd av förslaget förväntas bli högre för vissa och lägre för andra jämfört med nuvarande regler, bedöms förslaget sammantaget innebära försumbara offentligfinansiella effekter åtminstone på kort sikt.

På lite längre sikt kommer de skattskyldiga som kan sannolikt att anpassa sin vistelsetid i Sverige efter sin beskattning i större utsträckning än på kort sikt. Med förslaget bedöms det dessutom bli lättare än i dag att planera sin vistelsetid i Sverige så att vistelsen betraktas som stadigvarande eller inte. Därmed är det möjligt att skatteintäkterna på sikt påverkas något mer negativt än på kort sikt. Det går emellertid inte att avgöra storleken på en mer långsiktig effekt.

6.2 Effekter för enskilda, fördelningseffekter och effekter för den ekonomiska jämställdheten

Huruvida en person vistas i Sverige stadigvarande eller inte är, som beskrivs ovan, av betydelse för dennes beskattning. Den som vistas stadigvarande i Sverige är obegränsat skattskyldig och är därmed skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet. Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig här endast för vissa inkomster med särskild anknytning till Sverige, och beskattas normalt enligt SINK. Som beskrivs i avsnitt 4 uppgår den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta normalt sett till 22,5 procent av de skattepliktiga inkomsterna. Den 1 januari 2027 sänks denna procentsats till 20 procent. För utomlands bosatta idrottsutövare och artister som beskattas enligt A-SINK är skattesatsen 15 procent. Även om skattesatserna gör att SINK och A-SINK framstår som ekonomiskt förmånlig beskattning i förhållande till beskattning enligt inkomstskattelagen, får inga avdrag eller skattereduktioner göras. Det gör att sådan beskattning inte innebär en lägre beskattning för alla, utan det beror på inkomstnivå och ålder. En person kan emellertid välja att i stället bli beskattad enligt inkomstskattelagen och har då möjlighet att få vissa avdrag och skattereduktioner. Generellt sett ökar förmånligheten av SINK och A-SINK med inkomstnivån.

De som förväntas påverkas av förslaget är personer som har beskattningsbara inkomster och som vistas i Sverige delar av året, eller överväger ett sådant alternativ. Det kan förväntas röra sig om personer som t.ex. arbetar i Sverige under kortare eller längre tid eller om idrottsutövare, artister, studenter eller pensionärer som är bosatta utomlands, men som vistas i landet under delar av året. För dessa personer kommer förslaget att göra det enklare att förutse sin skattemässiga situation.

Vidare förväntas förslaget leda till att personer med en viss vistelsetid och ett visst vistelsemönster, som med nuvarande regler betraktas som stadigvarande i Sverige, inte längre kommer att betraktas som stadigvarande – och vice versa. För dessa personer kan förslaget innebära att beskattningen av samma inkomst skiftar mellan SINK och inkomstskattelagen och därmed blir högre eller lägre än med nuvarande regler. Enligt Skatteverkets statistikportal mottog knappt 90 000 personer ersättning som beskattas enligt SINK 2025. Mer än hälften av dem som mottagit ersättningar som beskattas med SINK har mottagit pensionsersättning. Som beskrivs i föregående avsnitt är det inte möjligt att utifrån tillgänglig statistik säga hur många personer som skulle få ett ändrat beslut med förslaget då information om antal dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila saknas för de individer som ansökt om SINK. Eftersom förslaget

så långt som möjligt försöker utgå från praxis bedöms det emellertid handla om relativt få personer. Prop. 2025/26:306

I och med att det saknas information om vilka som skattemässigt påverkas av förslaget är det inte möjligt att uppskatta effekter för inkomstfördelningen eller för den ekonomiska jämställdheten. Givet att det bedöms röra sig om relativt få personer och att vissa av dem kan få lägre och vissa högre beskattning, bedöms effekterna sammantaget bli försumbara.

6.3 Effekter för företag och uppgiftsskyldiga utbetalare

Förslaget förväntas leda till att det blir enklare för arbetsgivare att avgöra vilka skatteregler som gäller för personal som är bosatt utomlands. På så sätt kan förslaget underlätta sådana rekryteringar. Förslaget bedöms därutöver kunna förenkla det arbete som uppstår i samband med att en utbetalare lämnar individ- eller kontrolluppgifter. Det bedöms dock inte leda till att uppgiftslämnaren behöver göra några ytterligare anpassningar för att lämna in dessa uppgifter. Enligt preliminära uppgifter från Skatteverkets statistikportal uppgår antalet uppgiftslämnare för SINK för 2025 till knappt 6 000. Vad gäller de som lämnat uppgifter avseende lön och ersättningar för arbete hade följande verksamheter flest uppgiftslämnare: verksamheter som utövas av huvudkontor och konsulttjänster till företag; parti- och provisionshandel utom med motorfordon; specialiserad bygg- och anläggningsverksamhet; jordbruk och jakt och anslutande service; restaurang-, catering- och barverksamhet.

I övrigt bedöms förslaget inte innebära några särskilda effekter för företagare, företagens villkor eller konkurrensförmåga.

6.4 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget om en tydligare definition av stadigvarande vistelse bedöms leda till att färre felaktiga ansökningar om att omfattas av SINK-beskattningslämnas in, vilket kan minska antalet granskningar och ändringsbeslut av Skatteverket. Därtill bedöms förslaget över lag förenkla tillämpningen av regelverket för Skatteverket, minska antalet överklaganden och därmed även underlätta arbetet för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslaget bedöms medföra att Skatteverket behöver göra vissa anpassningar, såsom att ta fram ny eller ändra befintlig information för personer eller utbetalare av ersättning för personer som är, eller överväger att vara, utomlands bosatta men som periodvis vistas i Sverige. Myndigheten behöver även informera om regeländringarna på sin webbplats och andra relevanta kanaler. Det kommer att ingå i den anpassning som görs årligen till följd av ny eller ändrad lagstiftning och eventuella tillkommande kostnader för Skatteverket ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget bedöms inte innebära några direkta effekter för kommuner och regioner, sysselsättningen eller miljön.

7 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

2 kap.

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

småhusenhet i 15 §
stadigvarande vistelse i 3 kap. 3 a §
statslåneräntan i 28 §

I paragrafen finns en lista över begrepp, termer och uttryck som definieras i inkomstskattelagen (1999:1229).

I *andra stycket* kompletteras listan med den nya definitionen av stadigvarande vistelse i 3 kap. 3 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

3 kap.

3 a § *Med stadigvarande vistelse avses vistelse som under ett kalenderår omfattar*
1. fler än 160 vistelsedagar; eller
2. fler än 120 vistelsedagar, om antalet vistelsedagar även under det närmast föregående kalenderåret översteg 120.

Som vistelsedagar räknas bara dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila.

Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse enligt första stycket är uppfyllda endast under ett kalenderår ska vistelsen anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under kalenderåret. Om förutsättningarna är uppfyllda under två eller flera kalenderår i följd ska vistelsen anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen det första av dessa kalenderår till och med den sista vistelsedagen det sista av dessa kalenderår.

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet stadigvarande vistelse. Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Av *första stycket* framgår att bedömningen av om en vistelse är stadigvarande ska göras per kalenderår och utifrån antalet vistelsedagar. Vistelsedagarna behöver inte vara sammanhängande och bedömningen påverkas inte av syftet med vistelsen. Enligt *första punkten* är en vistelse stadigvarande om antalet vistelsedagar under kalenderåret överstiger 160.

Av *andra punkten* framgår att en lägre gräns tillämpas i vissa fall. Enligt denna punkt är en vistelse stadigvarande om antalet vistelsedagar under kalenderåret överstiger 120, under förutsättning att antalet vistelsedagar även under det föregående kalenderåret var fler än 120. Bestämmelsen innebär inte att en prövning görs av personens skattemässiga status under det föregående kalenderåret. Bedömningen av om stadigvarande vistelse föreligger görs, liksom vid tillämpning av första punkten, för varje kalenderår separat.

Av *andra stycket* framgår att som vistelsedagar räknas bara dagar som är förenade med dygnsvila. Det betyder att en dag omedelbart före eller omedelbart efter en övernattnings i Sverige räknas som vistelsedag här. Förutsatt att kravet på dygnsvila har uppfyllts räknas även en del av en dag som vistelsedag. Såväl dagen för ankomst till Sverige som dagen för avresa härifrån räknas alltså som vistelsedagar i Sverige, om personen inte kommer till och reser från landet samma dag.

I *tredje stycket* anges under vilken tid en vistelse ska anses stadigvarande. Som huvudregel ska en vistelse anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under det kalenderår som bedömningen gäller. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under två eller flera kalenderår i följd ska vistelsen dock anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen det första av dessa kalenderår till och med den sista vistelsedagen det sista av dessa kalenderår. I det sistnämnda fallet löper alltså en stadigvarande vistelse i Sverige oavbrutet.

Bestämmelserna i tredje stycket gäller på samma sätt oavsett vilken av punkterna i första stycket som är tillämplig. Det behöver inte heller vara samma punkt som medför stadigvarande vistelse samtliga år. Om en person har 161 vistelsedagar i Sverige under ett kalenderår (stadigvarande vistelse enligt första stycket 1) och 121 vistelsedagar följande kalenderår (stadigvarande vistelse enligt första stycket 2) innebär det en period av stadigvarande vistelse som löper från och med den första vistelsedagen år 1 till och med den sista vistelsedagen år 2. Om antalet vistelsedagar i Sverige i stället uppgår till 121 båda åren anses den stadigvarande vistelsen inte påbörjad förrän den första vistelsedagen år 2 (eftersom förutsättningarna för stadigvarande vistelse inte uppfylls år 1).

Vid tillämpning av bestämmelserna i denna paragraf räknas alla vistelsedagar med, även dagar då personen i fråga är bosatt i Sverige och alltså obegränsat skattskyldig redan på den grunden. Om en person vistas i Sverige under tiden januari–mars ett år (dvs. 90 vistelsedagar) och sedan, efter ett halvår utomlands, bosätter sig och vistas i Sverige från och med den 1 oktober (dvs. 92 vistelsedagar under tiden oktober–december) kommer personen att vara obegränsat skattskyldig under hela kalenderåret. På motsvarande sätt kan den obegränsade skattskyldigheten förlängas om en person fortsätter att vistas i Sverige efter att bosättningen här har upphört.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid bedömningen av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet.

3. Om stadigvarande vistelse föreligger vid utgången av 2026 och förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda under 2027, ska vistelsen vid tillämpning av 3 kap. 3 a § tredje stycket anses stadigvarande från och med den 1 januari 2027.

I *första punkten* anges att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027.

Av *andra punkten* framgår att äldre bestämmelser ska tillämpas vid bedömningen av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet. Någon definition av begreppet stadigvarande vistelse har, som *Lagrådet* framhåller, inte tidigare funnits i lagtext. Med äldre bestämmelser avses huvudsakligen de ställningstaganden som kommit till uttryck i rättspraxis.

Övergångsbestämmelsen hindrar inte att bestämmelsen i 3 kap. 3 a § första stycket 2 tillämpas i fråga om beskattningsåret 2027. Vid bedömning av om stadigvarande vistelse föreligger under 2027 kan hänsyn alltså tas till antalet vistelsedagar under 2026.

Av *tredje punkten* framgår att om stadigvarande vistelse föreligger vid utgången av 2026 och förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under 2027 så ska vistelsen vid tillämpning av 3 kap. 3 a § tredje stycket anses stadigvarande från och med den 1 januari 2027. Bedömningen av om stadigvarande vistelse föreligger vid utgången av 2026 görs utifrån då gällande rätt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

Sammanfattning av promemorian Stadigvarande vistelse – en definition

Prop. 2025/26:306
Bilaga 1

I promemorian föreslås att det införs en definition av uttrycket stadigvarande vistelse i inkomstskattelagen (1999:1229) i syfte att regleringen ska bli tydligare och enklare att tillämpa.

Promemorians förslag innebär att stadigvarande vistelse definieras som vistelse som under ett kalenderår omfattar fler än 160 vistelsedagar, eller fler än 120 vistelsedagar om antalet vistelsedagar även under det närmast föregående året översteg 120. Som vistelsedagar ska bara räknas dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under ett kalenderår ska vistelsen som huvudregel anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under året. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under två eller flera kalenderår i följd ska vistelsen dock i stället anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen det första av dessa år till och med den sista vistelsedagen det sista av åren.

Definitionen föreslås gälla vid tillämpning av samtliga bestämmelser i inkomstskattelagen där uttrycket stadigvarande vistelse förekommer.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 2 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

småhusenhet i 15 §

småhusenhet i 15 §
stadigvarande vistelse i 3 kap.

3 a §

statslåneräntan i 28 §

statslåneräntan i 28 §

3 kap.

3 a §

Med stadigvarande vistelse avses vistelse som under ett kalenderår omfattar

- 1. fler än 160 vistelsedagar, eller*
- 2. fler än 120 vistelsedagar, om antalet vistelsedagar även under det närmast föregående kalenderåret översteg 120.*

Som vistelsedagar räknas bara dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila.

Vistelsen ska anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under kalenderåret. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under två eller flera kalenderår i följd ska

¹ Lagen omtryckt 2008:803.
² Senaste lydelse 2022:1753.

vistelsen i stället anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen det första av dessa år till och med den sista vistelsedagen det sista av åren.

Prop. 2025/26:306

Bilaga 2

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.
 2. Bestämmelserna i 3 kap. 3 a § tillämpas inte vid bedömning av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet.
 3. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse uppfylls under år 2025 ska vistelsen anses stadigvarande från och med den första vistelsedagen det året, eller från och med den 1 januari 2025 om stadigvarande vistelse föreligger vid utgången av år 2024.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Arbetsförmedlingen, Arbetsgivarverket, Ekonomistyrningsverket, Enköpings kommun, Föreningen Svenskar i Världen, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Försäkringskassan, Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, Konjunkturinstitutet, Lunds kommun, Malmö kommun, Pensionsmyndigheten, Skellefteå kommun, Statskontoret och Tillväxtverket.

Yttranden har dessutom kommit in från FAR och en privatperson.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: Ale kommun, Arvika kommun, Bollnäs kommun, Borlänge kommun, Botkyrka kommun, Företagarförbundet Fria Företagare, Förvaltningsrätten i Stockholm, Gagnef kommun, Gislaveds kommun, Gävle kommun, Haninge kommun, Katrineholms kommun, Landsorganisationen i Sverige, Lidingö kommun, Linköpings kommun, Mora kommun, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, Mönsterås kommun, Nykvarns kommun, Näringslivets Skattedelegation, Partille kommun, Pensionärernas Riksorganisation, Regelrådet, Sandvikens kommun, Skara kommun, Skurups kommun, Sollefteå kommun, Sollentuna kommun, Stockholms kommun, Sveriges akademikers centralorganisation, Sveriges Kommuner och Regioner, Tjänstemännens centralorganisation, Uppsala kommun, Umeå kommun, Växjö kommun och Östhammars kommun.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 2 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.
1 §²

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

småhusenhet i 15 §	småhusenhet i 15 § <i>stadigvarande vistelse i 3 kap.</i>
statslåneräntan i 28 §	<i>3 a §</i> statslåneräntan i 28 §

3 kap.
3 a §

Med stadigvarande vistelse avses vistelse som under ett kalenderår omfattar

- 1. fler än 160 vistelsedagar, eller*
- 2. fler än 120 vistelsedagar, om antalet vistelsedagar även under det närmast föregående kalenderåret översteg 120.*

Som vistelsedagar räknas bara dagar då vistelsen är förenad med dygnsvila.

Vistelsen ska anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under kalenderåret. Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda under två eller flera kalenderår i följd ska vistelsen i stället anses stadigvarande från och med den första

¹ Lagen omtryckt 2008:803.
² Senaste lydelse 2022:1753.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid bedömningen av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet.
 3. Om stadigvarande vistelse föreligger vid utgången av 2026 och förutsättningarna för stadigvarande vistelse är uppfyllda under 2027, ska vistelsen vid tillämpning av 3 kap. 3 a § tredje stycket anses stadigvarande från och med den 1 januari 2027.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2026-06-12

Närvarande: F.d. justitieråden Karin Almgren, Ella Nyström och justitierådet Christine Lager

Stadigvarande vistelse – en definition

Enligt en lagrådsremiss den 28 maj 2026 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Sara Hemlin.

Förslaget föranleder följande yttrande.

3 kap. 3 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet stadigvarande vistelse. Någon definition av begreppet har inte tidigare funnits i lagtext.

Syftet med att föra in en definition av begreppet stadigvarande vistelse i lagtext är enligt remissen att lagstiftningen ska bli tydlig och enkel att tillämpa.

Paragrafens tredje stycke innehåller bestämmelser om hur en stadigvarande vistelses längd ska beräknas. Första stycket och tredje stycket första meningen lästa tillsammans innebär att om en vistelse på två år omfattar 121 dagar ett kalenderår och 121 det följande kalenderåret ska det inte ses som en stadigvarande vistelse under det första kalenderåret.

Om vistelsen i stället omfattar tre kalenderår och antalet vistelsedagar även kalenderår tre överstiger 120 dagar är avsikten också att vistelsedagarna år ett inte ska ingå vid bedömningen av vistelsens längd. Enligt Lagrådets mening kan emellertid i en sådan situation första stycket läst tillsammans med den andra meningen i tredje stycket lätt leda tanken till att vistelsen ska anses som stadigvarande från och med den första vistelsedagen år ett till och med den sista vistelsedagen år tre.

För att undvika en sådan läsning och för att även i övrigt förtydliga lagtexten bör vissa omformuleringar övervägas. Det skulle exempelvis kunna ske genom att det tredje stycket ges följande lydelse.

Om förutsättningarna för stadigvarande vistelse enligt första stycket är uppfyllda endast under ett kalenderår ska vistelsen anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen till och med den sista vistelsedagen under kalenderåret. Om förutsättningarna är uppfyllda under två eller flera kalenderår i följd ska vistelsen anses vara stadigvarande från och med den första vistelsedagen det första av dessa

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Enligt ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna p. 1 träder lagen i kraft den 1 januari 2027. Enligt p. 2 gäller dock äldre bestämmelser fortfarande vid bedömningen av om en vistelse har varit stadigvarande under tid före ikraftträdandet.

Som framgår av remissen finns det inte några äldre bestämmelser i lag om vad som avses med stadigvarande vistelse. Gällande rätt består i stället huvudsakligen av ställningstaganden som kommit till uttryck i rättspraxis. För att undvika tillämpningsproblem bör det i författningskommentaren till p. 2 anges vad som avses med äldre bestämmelser.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 augusti 2026

Närvarande: statsrådet Busch, ordförande, och statsråden Svantesson, Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottnér, Malmer Stenergård, Kullgren, Liljestrand, Bohlin, Carlson, Pourmokhtari, Rosencrantz, Dousa, Larsson, Britz, Lann

Föredragande: statsrådet Svantesson

Regeringen beslutar proposition Stadigvarande vistelse – en definition